

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 658: Niệm Tức Là Phật, Ngoài Phật Không Có Niệm

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 056)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Niệm tức là Phật, ngoài Phật chẳng có niệm. Ta và Phật Di Đà, vốn cùng với mười phương chư Phật, chúng sanh trong pháp giới, đồng một biển tự tánh (tánh hải), không có kia đây, không có sai biệt.】

Ý nghĩa này, Đức Thế Tôn trong tất cả kinh luận Đại thừa, chỗ nào cũng nói, lúc nào cũng nói. Tâm tánh của chư Phật, chơn tâm bản tánh, cùng với chơn tâm bản tánh của chính chúng ta là một chứ không phải hai. Đức Thế Tôn trong kinh “Thủ Lăng Nghiêm” nêu ra một tỷ dụ rất có ý vị, Phật đem biển cả ví dụ cho chơn như bản tánh, đem Phật cùng với tất cả chúng sanh ví dụ thành những bọt nước nổi lên trong biển cả.

Những bọt nước đó nổi lên rất nhiều, từng cái từng cái một, bọt nước từ đâu mà dấy lên? Từ biển cả dấy lên. Bọt nước vừa vỡ ra, biển cả liền hiện tiền. Tỷ dụ này thật sự rất thâm thúy! Chúng ta cùng với mười phương tất cả chư Phật cùng chung một Pháp thân, cùng chung một biển cả. Ngài là một cái bọt nước, tôi cũng là một cái bọt nước, hai chúng ta đối với nhau liền không thể dung nạp (không tương dung); bọt nước vừa vỡ ra, thì ra vốn dĩ là một, lúc này mới thấu rõ, mới giác ngộ là một chứ không phải hai.

Cho nên trên thì cùng với tất cả chư Phật, dưới thì cùng với tất cả chúng sanh đồng một Thể. Thể này chính là Pháp tánh, biển là ví dụ cho Pháp tánh rộng lớn không có bờ mé. Thể gian to lớn nhất chính là biển, cho nên Phật dùng điều này để làm tỷ dụ. Không có kia đây, không có sai biệt, điều này là thật, một chút cũng chẳng sai.

Trong mắt của Phật nhìn chúng sanh mười pháp giới không có sai biệt, phàm phu chúng ta nhìn thấy lại có sai biệt. Tại vì sao lại có sai biệt? Sự sai biệt đó là từ trong tâm phân biệt dấy lên, từ trong tâm chấp trước dấy lên; phân biệt

là vọng tưởng, chấp trước là phiền não, chính từ chỗ này mà sanh khởi. Là khởi tất cả phân biệt, chấp trước, thì bình đẳng rồi, mười pháp giới bình đẳng rồi, lục đạo bình đẳng rồi.

Tâm bình đẳng vô cùng quan trọng, chúng ta bởi vì tâm không bình đẳng, nên công phu niệm Phật không thể thành phiền. Muốn công phu thành phiền, phải dùng phương pháp gì? Tâm bình đẳng, thì công phu liền thành phiền. Do đây có thể thấy, công phu đắc lực hay không đắc lực, đích thực chính là nằm ở ba nguyên tắc giảng trên tựa đề kinh “Vô Lượng Thọ”: Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Giác. Đoạn văn chúng ta học ngày hôm nay chính là Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Giác; “Chẳng sợ niệm khởi, chỉ sợ giác chậm”, đó chính là Giác.